

обчислювальної техніки; проаналізувати економічні взаємозв'язки підприємства з іншими юридичними та фізичними особами і між структурними підрозділами та бухгалтерією підприємства.

Розглянутий порядок обліку розрахунків з підзвітними особами та їх документального забезпечення дозволить працівникам бухгалтерії не припуститися помилок при прийнятті звітів працівників за проведені витрати на відрядження з дотриманням норми їх відшкодування та одночасно ж забезпечити достовірність обліку і звітності підприємств щодо зазначеного питання.

Список використаних джерел:

1. Про службові відрядження в межах України та за кордон: інструкція, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 р. № 59 (у редакції наказу МФУ від 17.03.2011р. №362) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0218-98>
2. Про затвердження форми Звіту про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт, та Порядку його складання. Наказ Мінфіну від 05.12.2012 р. №1276 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2185-12>
3. Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів: постанова КМУ від 02.02.2011р. № 98 [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/98-2011-%D0%BF>

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Кадничанський М. В., канд. екон. наук, доцент, Мороз Д. С., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Житлово–комунальне господарство – одна із найбільш важливих і одночасно проблемних галузей економіки країни. Послуги визначають і формують базові умови життєдіяльності різних груп споживачів.

Основними причинами недосконалості механізму фінансування і неефективності здійснення послуг є: високий рівень зносу основних засобів на більшості підприємств ЖКГ, відсутність грошових коштів хоча б для часткової заміни обладнання і комплектуючих, трансформаційні невдачі при зміні підприємств, непослідовність і різка хаотичність дій влади в реформуванні галузі, масштаби громіздкості управлінських структур і витрат на їх утримання, прорахунки в політиці ціноутворенні та тарифікації, дебіторська заборгованість як з боку споживачів житлово–комунальних послуг, так і за розрахунками з бюджету, що в свою чергу, сформувало важку фінансову ситуацію — біля 80 % підприємств ЖКГ на грані банкрутства.

Тому традиційні джерела фінансування для відновлення фінансово–господарського стану не є доцільними, а одним із можливих варіантів є використання інвестиційного капіталу. На сучасному етапі реформування економіки активізація інвестиційних процесів – єдиний шлях до вирішення проблем структурної переорієнтації економіки України на виготовлення конкурентоспроможної продукції.

Інвестиції є найважливішою економічною категорією розширеного відтворення, яка відіграє ключову роль в реалізації структурних змін в економіці і формуванні національно–господарських пропорцій на макrorівні, що відповідають ринковим формам господарювання. Відповідно до цього як загальнодержавна, так і регіональна економічні політики нагально потребують реальних програм залучення інвестицій в економіку держави чи регіону.

Українські підприємства потребують значних капіталовкладень, але мають обмежені можливості доступу до фінансових ресурсів.

Підприємства, що надають послуги у житлово–комунальній сфері, є інвестиційно непривабливими в зв'язку з високою питомою вагою дебіторської заборгованості за послуги, що надають, а також у зв'язку з відсутністю коштів для переходу на інтенсивний шлях розвитку галузі.

Виникає необхідність залучення приватного капіталу на ринкових умовах, тому галузь житлово–комунального господарства потребує впровадження нових механізмів стимулювання інвестиційної діяльності та ефективної системи їх регіонального забезпечення.

Для цього має бути розроблена певна схема управління інвестиціями на підприємствах ЖКГ, орієнтовно зображена на рис. 1.

Використання підходу з позиції розрахунку рівня інвестиційного забезпечення розвитку ЖКГ дозволить об'єднати і комплексно оцінити як ресурсні показники, так і показники фінансових потоків галузі, враховуючи їх місцеві особливості.

Алгоритм методики аналізу та оцінки рівня інвестиційного забезпечення розвитку ЖКГ можна умовно поділити на 5 етапів:

1. Вибір мети, об'єкта, предмета, завдань та напрямів аналізу
2. Вибір методів та системи показників оцінки інвестиційного забезпечення ЖКГ міста
3. Аналіз та оцінка розвитку інвестиційного забезпечення ЖКГ міста за напрямками
4. Зведення результатів аналізу та оцінки інвестиційного забезпечення ЖКГ за типами міст
5. Комплексна оцінка інвестиційного забезпечення ЖКГ міста

Рис. 1. Схема проектування управління інвестиційним процесом у сфері ЖКГ

Кожне підприємство комунальної галузі для активізації інвестиційної діяльності повинне сформулювати стратегічний план своєї інвестиційної діяльності, в якому відобразити такі ключові проблеми та розробити чіткий механізм фінансування [3, ст. 61]:

- визначити джерела та обсяги інвестиційних ресурсів, які можуть бути залучені;
- розробити механізми найбільш раціонального використання інвестиційних ресурсів на підприємстві;
- виконати розрахунки ефективності інвестиційних проектів та обґрунтувати інвестиційні пріоритети.

Інструментами залучення інвестиційних ресурсів у галузь ЖКГ можуть бути комунальні позики, фінансові кредити, інвестиційно–податковий кредит, міжбюджетні трансферти, приватні, зокрема іноземні, вкладення тощо. Через обмеженість та недостатність внутрішніх інвестиційних ресурсів актуальності набуває питання залучення коштів міжнародних фінансових організацій. Проте сьогодні іноземні капіталовкладення в комунальну сферу, незважаючи на успіх їх реалізації, мають поодинокий характер. Так, незахищеність інтересів потенційного інвестора, недосконалість вітчизняного законодавства, високий рівень податкового навантаження створює непривабливий інвестиційний клімат, забезпечення якого повинна здійснити держава. На рис.2. визначені основні напрями вдосконалення механізму фінансування підприємств житлово–комунального господарства, і процедура залучення інвестиційних коштів є одним із оптимальних елементів даного державного механізму.

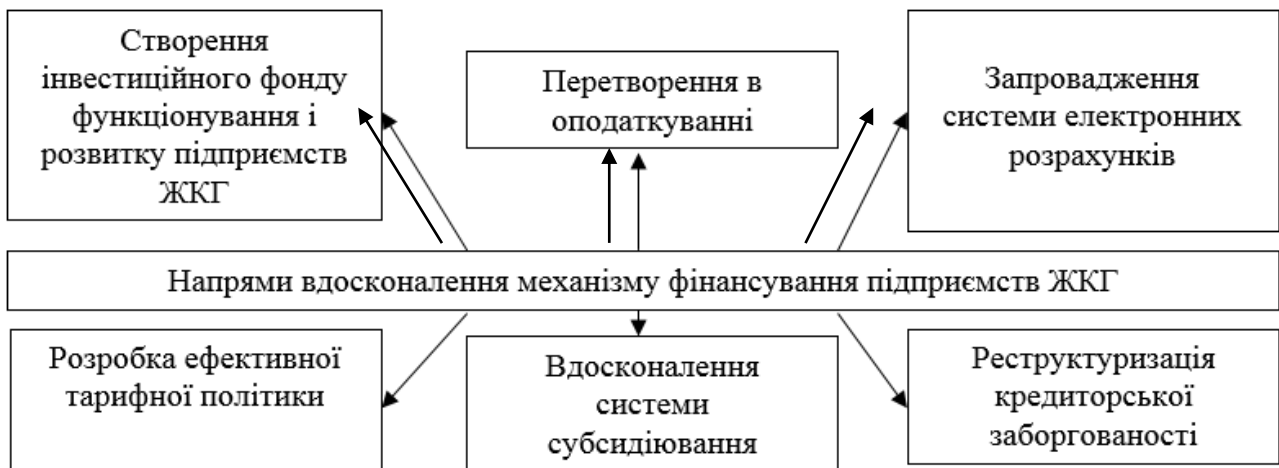

Рис. 2. Визначення основних напрямів вдосконалення фінансування діяльності підприємств житлово–комунального господарства

Такий підхід формування напрямів фінансування та аналіз інвестиційної привабливості допоможе комплексно оцінити потребу в інвестиційному забезпеченні та реальність інвестиційних програм розвитку галузі окремого підприємства за фактичного стану інвестиційної діяльності в житлово-комунальному господарстві.

Список використаних джерел:

1. Інформаційно–аналітичні матеріали до засідання колегії Держжитло-комунгоспу України з питання «Про підсумки роботи підприємств житлово-комунального господарства», 25 березня 2016 р. – Київ : Держжитло–комунгосп України, 2016. – 91 с.
2. Україна в цифрах: статистичний збірник. – 2014 – Ст. 250.
3. Покровська О. Ю. Економічний механізм фінансування жилищно-комунального господарства регіонів України // Науково_технічний збірник. – 2015. – № 100. – Ст. 57–64.

ОСОБЛИВОСТІ МОДЕЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Кадничанський М. В., канд. екон. наук, Мягкоголова К. В., магістр, Стеценко К. В., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Важливість оцінки стану забезпечення економічної безпеки корпоративних підприємств будівельної галузі зумовлена призупиненням темпів розвитку будівельного бізнесу в умовах посилення агресивності ринкового середовища та пошуку шляхів виходу із кризового стану. Оцінка рівня економічної безпеки є як відправною точкою при розробці та коригуванні заходів щодо підвищення рівня забезпечення економічної безпеки будівельного підприємства, так і показником результативності цих заходів. Вищевикладене зумовлює необхідність створення відповідної ефективної системи безпеки